

REGLUR

um útgáfu öryggisskírteina um smíði vöruflutningaskipa.

1. gr.

Skilgreiningar.

Nýtt skip: Hafi kjölur skips verið lagður eftir 26. maí 1965, telst það nýtt skip.
Gamalt skip: Er skip, sem ekki er nýtt skip.

2. gr.

- A. Þar sem annað er ekki sérstaklega tekið fram, skulu reglur þessar gilda um ný vöruflutningaskip 500 brl. og stærri með haffærisskírteini til siglinga á alþjóðasiglingaleiðum. Ákvæðin gilda einnig um ný skjólþilfarskip, sem eru minni en 500 brl. opin, en 500 brl. og stærri lokuð, enn fremur um aðkeypt skip sömu stærðar.
- B. 5., 6., 7.A.1, 8A., 8.B.1, 9., 10.B.6, 10.D., 11. 12. grein þessara reglna gilda einnig um gömul skip. Annars skulu gömul skip, sem ekki þegar fullnægja reglunum, lagfærð til samræmis við þær, að svo miklu leyti sem skipaskoðunarstjóri álitur hentugt og sanngjarnt.

3. gr.

Öryggisskírteini um smíði vöruflutningaskips.

- A. Vöruflutningaskip, sem reglur þessar ná til, skulu hafa öryggisskírteini um smíði vöruflutningaskips, enn fremur undanþáguskírteini hafi þau fengið undanþágu frá kröfum þeim, sem fullnægja þarf til að öðlast áður nefnt öryggisskírteini.
- B. Öryggisskírteini um smíði vöruflutningaskips má því aðeins láta skipum í té, að þau fullnægi kröfum um rétt til haffærisskírteinis, að því leyti, sem varðar bol og vélar með tilheyrandi og ákvæðum 4.—12. greinar í reglum þessum.
- C. Áður en öryggisskírteini um smíði vöruflutningaskips er gefið út, skal fara fram skoðun á skipinu samkvæmt ákvæðum B-liðs. Aukaskoðanir má gera á skipinu á gildistíma skírteinisins, ef ástæða er til.
- D. Öryggisskírteini um smíði vöruflutningaskipa skal gefið út til þess tíma, sem skipaskoðunarstjóri ákveður hverju sinni, þó aldrei lengur en til 5 ára í senn. Skírteinið heldur því aðeins gildi sínu, að skipið hafi gilt haffærisskírteini.
- E. Eigandi skips eða skipstjóri þess, skal senda skipaskoðunarstjóra skriflega beiðni um útgáfu skírteinisins og skoðun þá, sem fram þarf að fara vegna útgáfunnar. Sé skipið flokkað í einhverju hinna viðurkenndu flokkunarfélaga, skal fylgja beiðninni upplýsingar um síðustu skoðun flokkunarfélagsins á bol, vélum, öxli og stýri.
- F. Skipaskoðunarstjóri gefur út öryggisskírteini um smíði vöruflutningaskips og undanþáguskírteini, þó er honum heimilt að fela útgáfu þeirra öðrum aðilum, fullnægi skipið skilyrðunum til að öðlast það, en þó aðeins til 6 mánaða í hæsta lagi.
- G. Undanþáguskírteini skal bera með sér í hverju undanþágan er fólgin og til hve langs tíma hún hefur verið veitt. Ekki má það gilda lengur en öryggisskírteinið enda skoðist það sem viðauki þess.
- H. Öryggisskírteini um smíði vöruflutningaskips, sem er gefið út til skemmri tíma en 5 ára, má framlengja allt að 5 mánuðum fyrir skip, sem ekki eru í íslenskri höfn, er skírteinið rennur út, þó ekki lengur en svo, að aldur þess fari ekki

fram úr 5 árum (sbr. D-lið). Slika framlengingu mega ræðismenn Íslands erlendis gefa í samráði við skipaskoðunarstjóra.

- I. Skip, sem ekki er skylt að hafa öryggisskírteini um smíði vöruflutningaskips vegna takmarkaðs farsviðs, skal hafa undanþáguskírteini, þurfi það að takast á hendur ferð utan farsviðs þess, sem því annars er heimilað.
- J. Eftir að skip hefur verið skoðað samkvæmt reglum þessum, má engar breytingar gera á því, er varða ákvæði reglnanna, nema með samþykki skipaskoðunarstjóra.

4. gr.

Neyðarlýsing o. fl.

- A. Vöruflutningaskip 5000 brl. og stærri
 1. Óháður orkugjafi til neyðarlýsingar o. fl. skal vera í skipinu, skal hann staðsettur ofan efsta heila þilfars og utan vélareisnar, skal staðsetning viðurkennd af skipaskoðunarstjóra.
 2. Næg orka skal vera fyrir hendi til að halda í gangi öllu því, sem skipaskoðunarstjóri telur nauðsynlegt, skulu því teikningar af neyðarorkukerfinu sendar honum til samþykktar.
Sérstaklega skal tekið tillit til:
 - I. neyðarlýsingar á þilfari og utanborðs við hvern björgunarbát, í göngum, við stiga og útgönguleiðir, í vélarúmum, á stjórnþalli og í kortaklefa.
 - II. viðvörunarkerfisins,
 - III. siglingaljósa, séu þau eingöngu rafljós, og dag-morselampans, fái hann orku frá aðalkerfi skipsins.
 3. Skal neyðarraforkan vera nægileg til 6 klukkustunda að minnsta kosti.
 4. Orkugjafinn skal annað hvort vera:
 - I. rafhlöður, eða
 - II. rafall tengdur dieselvél með sér eldsneytisgeymi. Eldsneytið má ekki hafa blossompunkt undir 43° C. Sé um dieselvél að ræða skal hún handræst eða ræst frá sérstökum rafhlöðum eða á annan hátt, sem skipaskoðunarstjóri samþykkir, en ræsingin skal óháð hjálparvélum skipsins.
 5. Neyðarorkugjafinn skal vera virkur þótt skipið halli 22½° og stafnhalli þess sé 10°.
 6. Allt neyðarorkukerfið skal prófað á þriggja mánaða fresti að minnsta kosti og skal athugasemd þar um færð í eftirlitsbók skipsins.
- B. Vöruflutningaskip undir 5000 brl.
 1. Óháður orkugjafi til neyðarlýsingar o. fl. skal vera í skipinu, skal hann staðsettur ofan efsta heila þilfars og utan vélareisnar, skal staðsetning viðurkennd af skipaskoðunarstjóra.
 2. Næg orka skal vera fyrir hendi til ljósa við björgunarbáta og gúmmibáta og annars þess, sem skipaskoðunarstjóri telur nauðsynlegt. Sérstakt tillit skal tekið til neyðarlýsingar í göngum, við stiga og útgönguleiðir á skipum 1600 brl. og stærri.
 3. Skal neyðarraforkan vera nægileg til 3 klukkustunda að minnsta kosti.
 4. Liðirnir A.4, 5 og 6 gilda einnig um skip þau, sem greind eru í staflið B.

5. gr.

Varúðarráðstafanir gegn raflosti, íkveiknu og öðrum hættum, sem stafa af rafmagni.

- A. 1. Allir óvarðir málmhlutar rafvéla og tækja, sem ekki er ætlað að flytja rafstraum en geta gert það vegna galla, skulu jarðtengdir og öll raftæki skulu þannig gerð og þannig sett upp, að ekki sé hætt á, að þau valdi tjóni við venjulega meðhöndlun.

2. Málmumgerðir færanlegra rafmagnslampa, verkfæra og annarra tækja, sem tilheyra búnaði skipsins og ætlað er fyrir hærri spennu en 42 volt, skulu jarðtengdar, nema aðrar jafngildar ráðstafanir séu gerðar, t. d. tvöföld einangrun eða með því að nota einangrandi spennu (transformator). Skipaskoðuninni er heimilt að krefjast frekari ráðstafana varðandi raflampa verkfæra og annarra raftækja, sem notuð eru í rökum rúmunum.
- B. Aðal- og neyðarrafmagnstöflur skulu þannig úr garði gerðar, að auðvelt sé og hættulaust að komast að fram og bakhlið þeirra. Hliðar og bók, og ef nauðsyn krefur framhliðar rafmagnstaflna skulu nægilega varðar. Komið skal fyrir einangrandi mottum eða ristum framan og aftan við töflurnar, þar sem talið er nauðsynlegt. Óvarða straumflytjandi hluti með meira en 250 volta spennu til jarðar fyrir jafnstraum og 55 volta fyrir riðstraum, má ekki hafa á framhlið rafmagnstaflna.
- C. Rafkerfið skal vera á þann veg, að notað sé tvítauga- eða þrítaugakerfi og allir pólur einangraðir frá skipsbolnum.
- D. 1. Málskermar og hlífar raflagna skulu vera leiðandi enda á milli og jarðtengdar.
2. Þegar raflagnir eru hvorki búnar skermum né hlífum og eldhætta kynni að stafa af því, skal skipaskoðunin krefjast sérstakra varúðarráðstafana.
- E. Ljósgefum skal þannig fyrir komið, að komist verði hjá, að hiti frá þeim skaði raflagnirnar, og þannig að nærliggjandi hlutir hitni ekki um of.
- F. Raflögnum skal þannig fest, að þær verði ekki fyrir núning eða öðrum skemmdum.
- G. 1. Sérhver rás skal varin gegn skammhlaupi og yfirálagi.
2. Vörn gegn yfirálagi skal ekki hafa fyrir rafala og rásir fyrir rafknúinn eða raf- og olíuknúinn stýrisbúnað. Skipaskoðuninni er heimilt að leysa menn undan ákvæðum um vörn gegn yfirálagi í öðrum tilfellum en að ofan greinir.
Rýmni hvernar rásar skal vel merkt ásamt rýmni og umstillingu tækja þeirra, sem notuð eru til varnar yfirálagi.
- H. Vel skal gengið frá rafhlöðum, og rúm, sem einkum er notuð fyrir þær, skulu réttilega gerð og vera vel loftræst.
- I. Í rafhlöðurúm skal sett upp skilti til viðvörunar um sprengihættu og eigi mega vera í þeim nein þau tæki, sem neistahætta stafar af.

6. gr.

Öll skip skulu þannig búin vélaafli, að fært sé að sigla þeim afturábak, þannig að hægt sé að hafa á þeim fulla stjórn við allar venjulegar aðstæður.

7. gr.

Stýrisvélar.

- A. Almenn ákvæði.
 1. Skip skulu búin aðal- og varastýrisbúnaði samkvæmt gildandi reglum.
 2. Skal aðalstýrisbúnaður vera nógu aflmikill til þess að skipinu verði stýrt á mestri ferð þess, einnig skal búnaðurinn og stýrisásinn vera þannig úr garði gerður, að hann þoli mestu ferð skipsins afturábak.
 3. a. Varastýrisbúnaður skal vera nógu traustur og nægilegur til þess, að skipinu verði stýrt á stjórn hæfum hraða, einnig skal hann vera tilbúinn til notkunar með litlum fyrirvara, ef nauðsyn krefur.
b. Varastýrisbúnaður skal vélknúinn sé þvermál stýrisáss stærra en 355,6 m/m við stýrissveif.

- c. Sé skipið búið tveim orkugjöfum til að knýja aðalstýrisbúnað þess og hvor um sig fullnægi ákvæðum a-liðs þessarar greinar, þarf engan varastýrisbúnað, að því tilskildu að báðir orkugjafar ásamt tengingum fullnægi 2. tölulið þessarar greinar, þegar þeir vinna saman.
4. Sé stýrið vélknúið, skal komið fyrir vísi sýnilegum frá þeim stað, sem skipinu er oftast stýrt. Skal visir þessi sýna stöðu stýrisins hverju sinni.
- B. Raf- og raf- og oliuknúinn stýrisbúnaður.
1. Tæki, sem gefa vísbendingu um gang véla, er knýja raf- og raf- og oliuknúinn stýrisbúnað, skulu þannig staðsett, að þau sjáist vel eða heyrast frá stjórnspalli aðalvélar og frá stýri í stýrishúsi.
2. a. Í vöruflutningaskipum 5000 brl. og stærri skulu tvær rásir frá aðaltöflu liggja að raf- og raf- og oliuknúnum stýrisbúnaði. Aðra rásina má leggja um neyðartöflu sé hún fyrir hendi. Hvor rás skal hafa nægilega rýmni fyrir alla rafala, sem venjulega eru tengdir við hana og notaðir eru samtímis. Sé yfirfærslubúnaður í stýrisvélarúmi, þannig að mögulegt er að tengja hvora rásina sem er hvaða rafal eða samstæðu rafala sem er, skal rýmni hvorrar rásar vera nægilegt fyrir mesta mögulega álag. Rásirnar skulu aðskildar enda á milli eins og við verður komið.
- b. Rásir og rafalar, sem frá greinir í staflíð a), skulu varðir gegn skammhlaupi, en vörn gegn yfirálagi er óleyfileg.
3. Á vöruflutningaskipum minni en 5000 brl. og þar sem raforka eingöngu er notuð til að knýja aðal- og varastýrisbúnað skal farið eftir ákvæðum staflíða a. og b. þessarar greinar. Ef varastýrisbúnaður er knúinn af rafal, sem einkum er ætlað annað hlutverk, má leyfa vörn gegn yfirálagi, en þá skal búnaður, sem til varnar er notaður, vera af viðurkenndri gerð.

8. gr.

Gangar o. fl.

- A. Frá öllum íbúðum og öðrum þeim rúmum, sem menn eru við vinnu almennt, nema vélarúmi, skal vera greiðfært til báta á bátapilfari.
- B. 1. Frá hverju vélarúmi, ketilrúmi og öxulgöngum skulu vera tvær útgönguleiðir, má önnur vera vatnsheld hurð. Þar sem vatnsheldri hurð verður ekki komið við, skulu útgönguleiðirnar tryggðar með tveim stálstigum svo langt hvor frá öðrum sem mögulegt er og skal vera greiðfært um þá til björgunarbáta.
2. Á 2000 rúml. skipum og stærri með vélarúmi afturí skal önnur útgönguleiðin, sem nefnd er í tölulið 1, vera neyðaruppgangur, einangraður gegn eldi, og ná frá gólfi vélarúms til efsta heila þilfars.
- Neyðaruppgangurinn skal vera úr stáli, gasþéttur með sjálflokandi ólæsanlegum hurðum, sem opnast út og vera minnst 80 cm á vídd að tröppum frá töldum.

9. gr.

Samband milli stjórnspalls og vélarúms.

Á vöruflutningsskipum skal vera tvöfaldur búnaður til að flytja skipanir frá stjórnspalli til vélarúms, skal annar vera vélsími.

10. gr.

Bolur, yfirbyggingar, íbúðir o. fl.

A. Efni í bol o. fl.

1. Bolur, yfirbyggingar, styrktarþil, vélareisn, þilfar og þilfarshús skal smíðað úr stáli. Yfirbyggingar, þilfarshús o. fl. má þó smíða úr öðru efni, sé það óhætt vegna eldhættu að dómi skipaskoðunarstjóra.
2. Þil í eldhúsi, málningarskáp, lampaskáp, geymslum (storesrúmum), sem liggja að íbúðum, stýrisvélarými, rými fyrir neyðarbrunadælu og neyðarrafal skal vera úr stáli.

B. Efni í innréttingum.

1. Í íbúðum skulu þil þau, sem vita að göngum, vera úr stáli eða efni í B-flokki (eins og hann er skilgreindur í alþjóðasamþykkt um öryggi mannlífa á hafinu, 1960 35. gr. d. II. kafla).
2. Stigagangar íbúða undir aðalþilfari skulu vera úr stáli eða öðru efni, sem skipaskoðunarstjóri viðurkennir með tilliti til eldhættu.
3. Lyftugöng skulu vera úr stáli með sjálflokandi stálhurðum.
4. Í íbúðum, sem liggja að véla-, ketil- eða lestarými, skal efni í loftklæðningu vera viðurkennt og ekki eldfimt.
5. Málning og lökk, sem framleidd eru úr nitrocellulose eða öðrum mjög eldfimnum efnum, má ekki nota.
6. Eldfimar filmur má ekki sýna um borð.

C. Efni í pípum o. fl.

Pípur í brunalögnum, austurslögnum, olíulögnum og öðrum pípulögnum, sem nauðsynlegar eru vegna öryggis skipsins, skulu vera úr eldtraustu efni. Efni, sem auðveldlega eyðileggst við hita, má ekki nota í spúgöt, lagnir frá vöskum og salernum eða aðrar lagnir, sem enda nálægt sjólinu, og eru þannig lagðar, að vatn geti streymt inn í skipið, verði þær fyrir skemmdum.

D. Rafmagnsofnar.

Rafmagnsofnum skal örugglega fest og þannig gerðir og fyrir komið, að ekki stafi af þeim eldhætta. Ekki má nota ofna, sem geta hitnað það mikið á yfirborði, að af geti stafað íkviknun á fatnaði, gluggatjöldum eða öðru því um líku.

11. gr.

Loftræsting, olíulagnir o. fl.

A. Loftræsting.

1. Mögulegt skal vera að stöðva loftræstiviftur véla-, ketils- og lestarýma utan þeirra. Ennfremur skal mögulegt að loka öllum dyrum, loftpípum, bili milli innri og ytri strympu og öðrum opum á þessum rýmum, að utanverðu.
2. Vélsúgsviftur, færídælur (transfer) og aðrar slíkar dælur á olíu, kerfi véla skal vera mögulegt að stöðva utan rýmis þess, sem þær eru staðsettar í.

B. Olíulagnir.

Lagnir frá eldsneytishylkjum, sethylkjum eða daghylkjum, sem staðsett eru ofan botnhylkja, skulu búnar lokum, sem hægt er að loka utan rýmis þess, sem hylkin eru staðsett. Þar sem djúphylki liggja að öxul- eða pípuöngum, skulu vera lokar á hylkjunum auk þess skulu vera lokar á pípum að þeim, utan ganganna.

12. gr.

Upplýsingar um stöðugleika.

Gerðir skulu stöðugleika útreikningar fyrir sérhvert vöruflutningaskip, þannig, að skipstjóra sé mögulegt á fljótan og auðveldlegan hátt að meta stöðugleika skips síns við mismunandi aðstæður. Afrit af stöðugleikagögnunum skulu afhent skipaskoðunarstjóra.

13. gr.

Skipaskoðunarstjóra er heimilt að leyfa frávik frá ákvæðum þessara reglna brjótí þau ekki í bága við alþjóðlegar samþykktir, sem Ísland er aðili að.

14. gr.

Refsingar.

Brot gegn reglum þessum varða refsingu samkvæmt XI. kafla laga nr. 50, 31. júlí 1959, um eftirlit með skipum.

Reglur þessar, sem settar eru samkvæmt lögum nr. 50, 31. júlí 1959, um eftirlit með skipum, staðfestast hér með til að öðlast þegar gildi og birtast til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 11. janúar 1967.

Eggert G. Þorsteinsson.

Kristinn Gunnarsson.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Utanfararsjóð sjúkra, Skagafirði, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 4. janúar 1967.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ**Utanfararsjóðs sjúkra, Skagafirði.**

1. gr.

Sjóðurinn heitir Utanfararsjóður sjúkra, Skagafirði. Hann er stofnaður með frjálsum framlögum einstaklinga og félagasamtaka.

2. gr.

Hlutverk sjóðsins er að styrkja sjúklinga, sem þurfa nauðsynlega að leita sér lækninga erlendis að dómi yfirlækna Landsspítala Íslands.

3. gr.

Stofnfé sjóðsins, sem nemur nú kr. 130 000.00, svo og það fé, sem síðar kann að safnast, skal ávaxtast á hagkvæmustu vaxtakjörum í Búnaðarbanka Íslands eða annarri bankastofnun á Sauðárkróki.

4. gr.

Stjórn sjóðsins skipa 5 menn. Skulu tveir þeirra kosnir af bæjarstjórn Sauðárkrókskaupstaðar, tveir af sýslunefnd Skagafjarðarsýslu, Héraðslæknirinn á Sauðárkróki skal sjálfskipaður formaður sjóðsstjórnar. Uns áðurnefndir aðilar hafa kosið fulltrúa sína, fer framkvæmdanefnd fjársöfnunarinnar til sjóðsins með stjórn hans.

Ársreikningar sjóðsins skulu endurskoðaðir af endurskoðendum reikninga Sjúkrahúss Skagafirðinga.